

blive idømte Forbedringshuusarbejde og blive udslettede af Armeen, fordi de ere idømte Straf- arbejde. Her kommer altsaa et af de Tilfælde, hvor jeg ikke kan indsee Nødvendigheden af, at der gjøres Forskjel mellem militair Straf og den Straf, man paa- drager sig ved en civil Domstol.

Endelig er der endnu kun eet Punkt, jeg endnu skal udtale mig om ved denne 1ste Behandling. Det er med Hensyn til, at det i §. 43 i sidste Punktum af første Stykke er sagt, at om Undercorporaler gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer. Senere hen i Loven er det flere Gange udtalt, at Undercorporaler skulle degraderes og kort sagt behandles som Underofficerer. Men jeg troer ikke, at man kan gaae ind paa at sige, at Undercorporaler skulle behandles som Underofficerer. De ere ikke Underofficerer; efter Hærens §§ 33, 35 og 37 ere de Menige. De Menige inddeles i to Grader, Undercorporaler og Menige; Underofficererne udgjøre ligeledes to Classer, Sergenter og Corporaler. Undercorporalerne ville altsaa her komme ud af den Klasse, de høre til, og ind under en Klasse, som de i andre Forhold ikke høre til, nemlig Underofficersclassen. Og naar saaledes en Undercorporal ved Dom kan degraderes, naar hans Nedsættelse til Menig indeholder en Degradation, saa troer jeg, at dette vil medføre, at man ikke vil kunne nedsætte en Undercorporal i Menigs Numer uden efter Dom, hvilket dog ofte er nødvendigt. Naar man tager et stort Antal Undercorporaler ud, er det ikke sagt, at man altid er heldig i Valget, og selv om de paa tilfredsstillende Maade gennemgaae et Coursus, saa at de blive brugelige som Undercorporaler, sees det meget ofte, at naar en saadan Mand hjemsendes, og man faaer ham ind senere ved en Reserverbataillon, har han deels glemt den Smule, han har lært af at være Befalingsmand, og deels faaet Unoder, som gjøre ham ganske uskikket til at optræde som saadan. Han føler det ofte selv, og de Folk, der staae under hans Commando, ville ikke have Tillid til ham eller betragte ham som dygtig til at føre Befaling over dem.

Jeg troer, det vilde være meget uheldigt, om man ikke i saadanne Tilfælde kunde sætte en saadan Mand tilbage i Menigs Numer, fordi han ikke udfylder sin Plads, og tage en af de Meniges Klasse i hans Sted. Efter min Erfaring vil Ingen ansee det for Uretfærdighed, tværtimod ere de Paaagældende ofte glade ved at slippe fra den Stilling, som de selv godt føle, at de ikke ere istand til at beklæde. Derfor troer jeg, at man skal være forsigtig med at sætte Undercorporalerne op i Underofficersclassen i dette Tilfælde, naar man ellers ikke gjør det, og jeg skal tilføie, at jeg selv tidligere ved mange Leiligheder har søgt at trække dem ud af de Meniges Klasse og faae dem betragtede som Underofficerer, men det har aldrig kunnet lykkes. Der kunde være nogle andre Enkeltheder, som jeg maaskee kunde ønske at fremkomme med; men jeg skal ikke nu trætte Thinget længere, men udsætte mine øvrige Bemærkninger til næste Behandling.

Jonquières: Jeg skal tillade mig at støtte den foregaaende Talers Ytringer om Nødvendigheden af, at man i Hæren har en Straf, der baade er temmelig streng, og som kan erexveres i kort Tid, og at det derfor er nødvendigt, at man enten beholder Krumslutningsstraffen eller indfører Straf af staaende Arrest. Jeg er derhos med ham enig i, at af disse tvende Straffe maa den staaende Arrest foretrakkes. Med Hensyn til hele Bygningen af den her foreslaaede Lov kunde jeg have det Ønske, at der, dersom Saadant forøvrigt er foreneligt med Affattelsen af Lov, i samme indeholdtes en Indledning eller et første Afsnit, der fremsatte visse almindelige Bemærkninger, og hvori der saaledes navnlig blev gjort opmærksom paa den store Forskjel, der er imellem Fred og Krig, og paa hvorledes Forholdene ikke blot nødvendiggjøre en større Myndighed for Befalingsmændene i Krig, men tillige paalægge dem som en Pligt at bruge denne Myndighed. Jeg har meget vel seet, at der findes dertil sigtende Bestemmelser rundt omkring i forskellige Paragraffer af Lovforslaget, men jeg troer, at dette Punkt